

ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਰਹਿਣ ਲਈ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਆਮ ਅਤੇ ਵਿਆਪਕ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੋ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫ਼ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹਨਾਂ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਹਿ-ਮਾਲਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਦੇਸੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਮ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਮਰ ਰਹੇ ਸਾਂਝੇ ਪਰਦੇਸੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬੇਗਾਨਗੀ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਬੇਰੋਕ- ਉਸ ਦੇ ਹੋਰ ਵੰਸ਼ਜਾਂ ਜਾਂ ਜਮਾਂਦਰੂਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਅਤੇ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਲਹਿਦਗੀ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਵਾਲੀ ਸੰਸਥਾ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਫਿਰ ਮੇਰੀ ਨਿਮਰ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ (ਅਤੇ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਬੋਲਦਾ ਹਾਂ) ਉਹ ਪੰਜਾਬ ਕਸਟਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਹੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਆਦਰਪੂਰਵਕ ਅਸਹਿਮਤ ਹੋਣਗੇ: ਦੇਖੋ *ਫਕੀਰ ਚੰਦ, ਆਦਿ, ਬਨਾਮ. ਬਿਸ਼ਨ ਦੇਵੀ ਆਦਿ (1)*। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਹੱਥ ਵਿਚਲੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ।

ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਅਪੀਲ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਪਰ ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ, ਜੇ.-ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਏ.ਐਨ. ਗਰੋਵਰ, ਜੇ.ਅੱਗੇ

ਕੈਲਾਸ਼ ਚੰਦਰ ਸ਼ਰਮਾ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਦਫ਼ਤਰਾਂ ਦੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1960 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 70-ਡੀ

ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ (1898 ਦਾ V) - ਧਾਰਾ 94 ਅਤੇ 95-ਸਕੋਪ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ-ਪੈਸੇ ਦੇ ਆਰਡਰ ਅਤੇ ਪੋਸਟਲ ਆਰਡਰ-ਕੀ "ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਾਂ ਚੀਜ਼" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1947 ਲਾਹ, 185 (ਡੀ. ਬੀ.)।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 95 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਡਾਕ ਜਾਂ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਫ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਪਾਰਸਲ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਣ ਅਤੇ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਾਂ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਤਫ਼ਤੀਸ਼, ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵਸਤੂ ਕੇਵਲ ਤਾਂ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਪੂਰੀ ਡਾਕ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਪਰੋਕਤ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ, ਪਾਰਸਲਾਂ ਜਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਲੋੜ ਲਈ ਸੈਕਸ਼ਨ 95(1) ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਆਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਣ। ਡਾਕ ਜਾਂ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਫ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਮਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਜੋ ਉਹ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਧਾਰਾ 95(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਰਡਰ ਸਿਰਫ ਖਾਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ, ਪਾਰਸਲਾਂ ਜਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 94 ਅਤੇ 95 ਵਿੱਚ "ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਾਂ ਚੀਜ਼" ਸ਼ਬਦ ਆਮ ਆਯਾਤ ਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਡਾਕ ਜਾਂ ਮਨੀ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦੇ ਹਨ।

(ਨੋਟ.-ਲੈਟਰਸ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਲਿਮਾਈਨ ਵਿੱਚ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੰਪਾਦਕ)।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਾਨਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ, ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਅਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਹੋਰ ਰਿੱਟਾਂ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਮਾਨਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ ਅਤੇ 'ਇਸ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਹੈ।

ਕੇਸ਼ਵ ਦਿਆਲ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ ਕੇ ਮਹਿਤਾ, ਵਕੀਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ।

ਜਿੰਦਰ ਲਾਲ, ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਦਲਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ।

ਆਰਡਰ

ਗਰੋਵਰ, ਜੇ.-ਫਰਵਰੀ, 1960 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਾਰਾਵਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜੁੱਤੀਆਂ, ਖਿਡੌਣੇ, ਸਿਨੇਮਾ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਰ ਆਦਿ ਨੂੰ

ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। "ਕੇ. ਸ਼ਰਮਾ", "ਕੈਲਾਸ਼ ਸ਼ਰਮਾ" ਆਦਿ ਦੇ ਨਾਮ ਅਤੇ ਸ਼ੈਲੀ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੇਲ ਪਾਰਸਲ ਅਤੇ ਮਨੀ ਆਰਡਰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੌਰਾਨ। 25 ਜਨਵਰੀ, 1960 ਤੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਮਨੀ ਆਰਡਰ, ਰਜਿਸਟਰਡ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਰਜਿਸਟਰਡ ਪੱਤਰਾਂ ਸਮੇਤ ਡਾਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਸਬ-ਪੋਸਟ ਮਾਸਟਰ, ਮਾਲਵੀਆ ਨਗਰ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਤੋਂ ਰਜਿਸਟਰਡ ਪੱਤਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ, ਮਿਤੀ 1 ਫਰਵਰੀ 1960 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸਦੀ ਡਾਕ ਰੋਕੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦਾ ਪੱਤਰ ਸੀ.ਆਈ.ਡੀ. (ਅਪਰਾਧ ਸ਼ਾਖਾ), ਦਿੱਲੀ, ਮਿਤੀ 25 ਜਨਵਰੀ, 1960 ਰਾਹੀਂ। ਡਾਕ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਡਾਕ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੇ ਕਥਿਤ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਖਾਮੀਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਕਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਮਿਲੀਆਂ ਸਨ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਜਾਅਲੀ ਫਰਮਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਵਿਦੇਸ਼ ਭੇਜਣ ਦਾ ਲਾਲਚ ਦੇ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵੱਡੀਆਂ ਰਕਮਾਂ ਭੇਜੀਆਂ ਹਨ। ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਪੋਸਟਲ ਆਰਡਰ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਾਰਾ 420 ਅਤੇ 406, ਇੰਡੀਅਨ ਪੀਨਲ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸੀਆਈਡੀ ਵੱਲੋਂ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਅਪਰਾਧ)- ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਨੰ. 10 ਮਿਤੀ 25 ਜਨਵਰੀ, 1960 ਰਾਹੀਂ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 95 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਪੱਤਰ ਵਿਹਾਰ ਰਾਹੀਂ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਸਨ, ਜਾਂਚ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਮਾਲਵੀਆ ਨਗਰ, ਯੂਸਫ ਸਰਾਏ ਅਤੇ ਮਹਿਰੌਲੀ ਡਾਕਘਰਾਂ ਦੇ ਪੋਸਟਮਾਸਟਰਾਂ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਸਾਰੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ, ਪਾਰਸਲਾਂ ਜਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 95(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਡਾਕ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਤੇ ਚੀਜ਼ਾਂ (ਉਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ) ਫਕੀਰ ਚੰਦ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਸੀ.ਆਈ.ਡੀ. (ਅਪਰਾਧ ਸ਼ਾਖਾ) ਨੂੰ ਡਿਲਵਰ ਕਰਨ ਲਈ। ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨਿੱਜੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਕੋਈ ਪੱਤਰਾਂ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ, ਸੀ.ਆਈ.ਡੀ. (ਅਪਰਾਧ ਸ਼ਾਖਾ), ਮਿਤੀ 25 ਜਨਵਰੀ, 1960, ਪੋਸਟ ਆਫਿਸ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਆਰ. 1, ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਤੋਂ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਦਿੱਲੀ ਨੂੰ ਮੰਗ ਪੱਤਰਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 95(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਜੋ ਕਿ ਯੂਸਫ ਸਰਾਏ ਅਤੇ ਮਾਲਵੀਆ ਅਗਰ ਡਾਕਘਰਾਂ ਦੇ

ਪੋਸਟ ਮਾਸਟਰਾਂ ਨੂੰ ਚਿੱਠੀਆਂ ਆਦਿ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਲਫਨਾਮੇ ਦੇ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਨੱਥੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਕਾਊਂਟਰ ਅਫੀਡੈਵੀਟ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਨੁਕਤਿਆਂ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੁਕਤਿਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣਾ ਹੀ ਕਾਫੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ। ਉਸ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਦਲੀਲ ਜੋ ਉਠਾਈ ਗਈ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਾਬਤਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਧਾਰਾ 98(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ - ਡਾਕ ਜਾਂ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਫ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਸਮੇਤ ਸਾਰੀ ਡਾਕ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਐਮਨੀਬਸ ਆਰਡਰ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ। ਮਨੀ ਆਰਡਰ ਅਤੇ V.P.P, ਲੇਖ ਜਾਂ ਪੋਸਟਲ ਆਰਡਰ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸਿਰਫ ਅਜਿਹੇ ਪੱਤਰਾਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਹੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 95 ਅਧਿਆਇ VII ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਚੱਲ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 94 ਕਿਸੇ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਜਾਂ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਾਂ ਜਾਂਚ, ਪੁੱਛਗਿੱਛ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ * * * * *

ਧਾਰਾ 94 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਅਪਵਾਦ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ:

"ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਇੰਡੀਅਨ ਐਵੀਡੈਂਸ ਐਕਟ, 1872, ਸੈਕਸ਼ਨ 123 ਅਤੇ 124 ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਡਾਕ ਜਾਂ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਫ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਚਿੱਠੀ, ਪੋਸਟ ਕਾਰਡ, ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਜਾਂ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਪਾਰਸਲ ਜਾਂ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ" .

ਫਿਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 95 ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

[ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਨੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 95 ਪੜ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ।]

ਸੈਕਸ਼ਨ 96 ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਖੋਜ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਆਰਡਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 95 ਦੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਉਪ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦੋਵਾਂ ਪੱਖਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਨ ਕਿ ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ (95) (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਆਰਡਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼, ਪਾਰਸਲ ਜਾਂ ਗੱਲ ਜ਼ਰੂਰ ਦੱਸੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 95(2) ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਡਾਕ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਰੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼,

ਪਾਰਸਲ ਜਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਆਦਿ, ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।, ਜੋ ਕਿ ਜਾਂਚ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ, ਪਾਰਸਲਾਂ ਜਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਡਾਕ ਜਾਂ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਫ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲਏ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੁਝ ਮੁੱਢਲੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਉਸ ਲਈ ਇਹ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਹੈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦਸਤਾਵੇਜ਼, ਪਾਰਸਲ ਜਾਂ ਚੀਜ਼ ਜਾਂਚ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 95(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਵਾਦ- ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਨੂੰ- ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ 95 ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਸਲ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੰਮ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗਾ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਧਾਰਾ 95 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਡਾਕ ਜਾਂ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਫ ਵਿਭਾਗ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਪਾਰਸਲ, ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਾਂ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਣ ਅਤੇ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਜਾਂਚ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ, ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ। ਇਹ ਵਸਤੂ ਕੇਵਲ ਤਾਂ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਸਮੁੱਚੀ ਡਾਕ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਪਰੋਕਤ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ, ਪਾਰਸਲਾਂ ਜਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਲੋੜ ਲਈ ਧਾਰਾ 95(1) ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਆਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਣ। ਡਾਕ ਜਾਂ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਫ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਮਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਜੋ ਉਹ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਕੁਝ ਗੈਰ-ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ 9 ਨਵੰਬਰ, 1959 ਨੂੰ 1959 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ, 1592 ਵਿੱਚ ਏ.ਪੀ. ਸ਼੍ਰੀਵਾਸਤਵ ਜੇ. ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਫੈਸਲਾ ਸੀ। ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੰਪਨੀ ਇੱਕ ਜਾਅਲੀ ਕੰਪਨੀ ਸੀ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 420 ਅਤੇ 406 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਸੀ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਵੱਲੋਂ ਪੋਸਟਮਾਸਟਰ, ਬੁਲੰਦਸ਼ਹਿਰ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਪੱਤਰ ਅਤੇ ਪਾਰਸਲ ਆਦਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਰਹੇ ਸਨ, ਡਿਲੀਵਰ ਕਰਨ। ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਅਸਪਸ਼ਟ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਹੁਕਮ ਕੇਵਲ ਪੱਤਰਾਂ ਅਤੇ ਪਾਰਸਲਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੀ ਕੰਮ ਕਰਨਗੇ, ਪਾਸ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹੁਕਮ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਪੋਸਟ ਦੀ ਘਾਟ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਡਾਕਖਾਨੇ ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਆਰਡਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਡਿਲੀਵਰੀ ਲਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਧਾਰਾ 95(1) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਰਡਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ, ਪਾਰਸਲਾਂ ਜਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਜਾਂਚ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਧਾਰਾ 95(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਖਾਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼, ਪਾਰਸਲ ਜਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸੀਮਾ ਬਮਨ ਅਨੁਵਾਦਕ

ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਵੱਲੋਂ ਜੋ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਉਹ ਕਾਫੀ ਖਾਸ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਹ ਉਪਰੋਕਤ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹਨ। ਸਿਰਫ ਇਤਰਾਜ਼ ਜੋ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਧਾਰਾ 95(1) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਾਂਚ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੇ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਰੁਟੀਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਮਨ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 95(1) ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦਾ ਇੱਕ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 19 ਫਰਵਰੀ, 1960 ਨੂੰ, ਉਸਨੇ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ, ਸੀ.ਆਈ.ਡੀ. ਦੇ ਪੱਤਰਾਂ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ। (ਅਪਰਾਧ ਸ਼ਾਖਾ), ਦਿੱਲੀ, ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਧਾਰਾ 420 ਅਤੇ 406, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਪੱਤਰ ਕੇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ। ਧਾਰਾ 95(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਪੱਤਰਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਾਰਾ 95(1) ਅਧੀਨ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਹੁਕਮ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਦੂਜੇ ਗੈਰ-ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ (1959 ਦਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਫੁਟਕਲ ਨੰਬਰ 234 1959 ਦਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਹਵਾਲਾ- ਕੇਸ ਨੰਬਰ 2,401 ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ) । ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕੁਝ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਖਾਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼, ਪਾਰਸਲ ਜਾਂ ਚੀਜ਼ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਡਾਕ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ। ਇਹ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਤੱਕ ਵਧਾਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਸਾਰੇ ਡਾਕ ਲੇਖਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਰਵ-ਵਿਆਪਕ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨਗੇ ਜੋ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਡਾਕ ਅਥਾਰਟੀਜ਼ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਆ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਤਿਕਾਰ ਦੇ ਨਾਲ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਬਹੁਤੀ ਚਰਚਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 95 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਅਤੇ (2) ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਸਹਾਇਤਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 95(1) ਤਹਿਤ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ 31 ਜੁਲਾਈ 1958 ਦੇ ਦਿੱਲੀ ਗਜ਼ਟ, ਨੰਬਰ ਐਫ. 2(24)/58-ਹੋਮ (2), ਮਿਤੀ 31 ਜੁਲਾਈ 1958 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਇਸ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ। ਸ਼੍ਰੀ ਮੁਹੰਮਦ ਵਸੀਮ ਖਾਨ ਯੂਸਫਜ਼ਈ, ਜੋ ਦਿੱਲੀ ਜ਼ਿਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਹੋਣਾ ਸੀ, 'ਤੇ ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਕੋਡ। ਇਕ ਹੋਰ ਮਾਮਲਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ

ਕਿ ਮਨੀ ਆਰਡਰ ਅਤੇ ਪੋਸਟਲ ਆਰਡਰ ਧਾਰਾ 94(3) ਅਤੇ 95 ਵਿਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼, ਪਾਰਸਲ ਜਾਂ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਬਦ "ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਾਂ ਚੀਜ਼" ਹਨ। ਆਮ ਆਯਾਤ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਡਾਕ ਜਾਂ ਮਨੀ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨਗੇ।

ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੇ ਹੁਕਮ, ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 95(2) ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ- ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ 95(2) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਦੀ ਚਰਚਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

11 ਮਾਰਚ, 1960 ਨੂੰ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਅੰਤਰਿਮਾ ਆਰਡਰ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਪੱਤਰ-ਵਿਹਾਰ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੋ ਜਾਂਚ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਮਨੀ ਆਰਡਰ ਅਤੇ ਪੋਸਟਲ ਆਰਡਰ ਸਮੇਤ ਡਾਕ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 95(2) ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਬੰਧਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਅਜਿਹੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤਫ਼ਤੀਸ਼ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚ ਕੋਈ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਡੀ. ਫਲਸੋ ਅਤੇ ਏ.ਐਨ. ਗਰੋਵਰ, ਜੇ.ਜੇ. ਔਗੋ

ਦੌਲਤ ਰਾਮ ਸੁਰਾਣਾ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ, - ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ-ਜਨਰਲ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1955 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 200-ਡੀ.

ਇਵੈਕੁਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ (1950 ਦਾ XXXI)-ਸੈਕਸ਼ਨ 4, 7, 8 ਅਤੇ 17-ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ, ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ-ਦੀਵਾਲੀਆ ਘੋਸ਼ਿਤ ਨਿਕਾਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ-ਕੀ ਦਿਵਾਲੀਆ ਦੇ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵੰਡਦਾ ਹੈ

ਸੀਮਾ ਬਮਨ ਅਨੁਵਾਦਕ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ।